

Predmet: Sotin

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 2/14

Krivično delo: Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu i pomaganju, u vezi sa čl. 22 i 24 KZ SRJ

Glavni pretres: 12.06.2015.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenih

Završna reč branioca optuženog Dragana Mitrovića

U završnoj reči, branilac optuženog Dragana Mitrovića naveo je da TRZ tokom postupka nije dokazalo van razumne sumnje da je njegov branjenik izvršio krivično delo za koje se tereti. Smatra da optužujuće činjenice nisu potkrepljene medicinskom dokumentacijom koja je dostavljena iz Republike Hrvatske. Ovaj postupak je pokrenut nakon što je Republika Hrvatska dostavila spise predmeta Županijskog suda u Vukovaru koji je vođen za istovrsne radnje, ali u tom predmetu niko nije teretio njegovog branjenika. Osporio je stav TRZ da je odgovornost optuženog za ubistvo Snježane Blažević utvrđena izjavama okrivljenog saradnika Miloševića, kao i svedoka Predraga Bezbradice. Ovo iz razloga što je svedok Bezbradica tokom postupka u svojim izjavama davao različite verzije predmetnog događaja, iz kojih na pouzdan način nije moguće utvrditi da je optuženi bio prisutan pri tom događaju, niti da je pucao u oštećenu Snježanu Blažević. Suprotno navodima okrivljenog saradnika - da je optuženi Mitrović pucao u oštećenu Snježanu Blažević - postoji pismena dokumentacija iz koje je vidljivo da je optuženi u Sotin došao nakon kritičnog događaja, što su u svojim iskazima potvrdili i svedoci Mirko Kovačević i Zlatko Peljha. U odnosu na učešće optuženog u streljanju 13 civila krajem 1991. godine, odnosno tvrdnji da je pucao u oštećenu Mirjanu Raguž, takođe smatra da tokom postupka to nije dokazano. Za ovo ga tereti okrivljeni saradnik, koji se navodno jako dobro seća da je optuženi pucao u Mirjanu Raguž, ali u isto vreme ne navodi ostale učesnike. Posebno značajnim smatra da je samo okrivljeni saradnik znao gde su tela ovih civila. Na odgovornost njegovog branjenika ne ukazuje ni izjava optuženog Dragana Lončara, koji je izjavio da smatra da je njegov branjenik bio prisutan za vreme streljanja, ali da nije video ko je pucao u civile. Osporio je i izjavu svedoka Željka Mijakovca, koji navodi da je optuženog Mitrovića video da kritičnog dana u tovarni deo kamiona uvodi civile Andriju Rajsa i Krešimira Đukića, koji su kasnije streljani. Ovo iz razloga jer optuženog svedok nije prepoznao da pouzdan način, pošto svedok misli da je optuženog prepoznao po glasu. U nalazu i mišljenju sudskog veštaka medicinske struke Dušana Dunjića nema navoda koji bi potvrdili odgovornost njegovog branjenika jer se, prema nalazu, način i vreme smrti oštećenih Snježane Blažević i Mirjane Raguž ne mogu utvrditi. Smatra da se bez ovih podataka njegov branjenik ne može oglasiti krivim, pa predlaže sudu da ga oslobodi od krivične odgovornosti.

Završne reči branilaca optuženog Mirka Opačića

U završnoj reči, branioci optuženog Mirka Opačića istakli su svoje uverenje da TRZ tokom postupka nije uspelo da dokaže da je optuženi izvršio krivično delo za koje se tereti. Naime, TRZ svoju tvrdnju o odgovornosti optuženog Opačića zasniva isključivo na iskazu okrivljenog saradnika Žarka Miloševića, koji branioci smatraju veoma spornim. Okrivljeni saradnik navodi

radnje koje je izvršio, ali ih drugi svedoci ne potvrđuju svojim iskazima. On je jedini znao gde su tela 13 žrtava pa ima sa čim da trguje sa TRZ, i nije sve ispričao, kako to TRZ smatra, zbog griže savesti. Izvršenje dela priznao je tek 2013. godine, iako je pre toga dva puta saslušan, kojim prilikama nije imao problem sa grižom savesti. Tek nakon što je, učestvujući u istrazi, čuo izjave svih, ponudio je TRZ-u sporazum. Okrivljenog saradnika smatraju tvorcem ideje da je u MZ u Sotinu održan sastanak na kojem je napravljen spisak za likvidaciju. Naime, on je rekao da je na tom sastanku bio prisutan svedok Lazar Tintor, ali prilikom svedočenja ovog svedoka nije stavljaio primedbe u tom pravcu. Sam opis tog sastanka, koji je dao okrivljeni saradnik, smatraju neživotnim, jer se on ne seća za koga je glasao da bude ubijen. Njihov branjenik je optužen jer je kao predsednik MZ za to bio podoban, što smatraju praksom TRZ i u drugim predmetima. Optuženi se kao predsednik MZ bavio poslovima koji su bile vezani za civilne stvari i koji se tiču normalnog funkcionisanja sela. U to vreme u selu je bila uvedena vojna vlast, pa samim tim predsednik MZ nije imao nikakvu vlast, niti je bio ključni čovek u selu. Svedoci su naveli da optuženi nikada nije maltretirao civilno stanovništvo hrvatske nacionalnosti, i nema dokaza da je na bilo koji način imao udela u ubistvu 13 civila. Optuženi je čovek koji nema mrlje na savesti, koji je ceo život igrao fudbal, i po tome ga svi znaju. Ubistvo 13 civila bi se desilo i bez optuženog Opačića, jer niko sem okrivljenog saradnika ne ukazuje da je u ovom događaju on imao bilo kakvog udela. Optuženi nije imao nikakvog motiva za ubistvo civila, za razliku od okrivljenog saradnika koji je imao i te kakve motive, što je potvrdilo više svedoka, kao i svedoka koji su ispitivani pred Županijskim sudom u Vukovaru. Okrivljeni saradnik Milošević je sâm, kao komandant TO, mogao to da uradi jer je imao ljude kojima je komandovao, mogao je od vojske da uzme kamion, što je i ranije činio, jer su svedoci naveli da je bio „šerif“ i da je sa svojom ekipom „vršljao po selu“. Ukazali su na praksu međunarodnih sudova po pitanju ocene iskaza okrivljenih koji terete ostale okrivljene i potrebu da se takvi iskazi ocenjuju sa posebnom pažnjom. To je potrebno jer je okrivljeni iz više razloga zainteresovan da okrivi i druge, npr. da bi prikrio prave izvršioce, umanjio vlastitu odgovornost ili ishodovao manju kaznu. Optuženi Opačić se tereti jedino izjavom okrivljenog saradnika Miloševića, dok u isto vreme ostali svedoci negiraju da je uopšte pravljen spisak za likvidaciju, navodeći da se radilo o spisku za iseljavanje meštana hrvatske nacionalnosti. Smatraju da je veliki uspeh činjenica da niko od svedoka hrvatske nacionalnosti nije po zlu pomenuo optuženog Opačića. Njihovog branjenika tereti jedino Milošević - čovek koji je, prema izjavama svedoka, hladnokrvno maltretirao i ubijao svoje sugrađane. Ulogu MZ je u ovom postupku TRZ iskonstruisalo kako bi moglo da optuži Opačića, dok je u isto vreme ulogu Miloševića minimalizovalo do krajnjih granica, jer „nama ovde TRZ servira da Milošević govori istinu, što je logička zamka“. Predložili su da sud, u odnosu na njihovog branjenika, donese oslobađajuću presudu.